

UN MORMÎNT DIN SECOLUL X DESCOPERIT LA NICULIȚEL

GHEORGHE MĂNUCU ADAMEȘTEANU

Lucrările pentru restaurarea și protejarea bazilicii paleocreștine din secolul al IV-lea, efectuate în anul 1983, au dus la identificarea unui mormînt izolat. (Pl. I).

Pe traseul unui șanț pentru devierea torentelor de apă, la 0,60 m, a apărut o aglomerare de pietre de dimensiuni mici și mijlocii; la demontarea lor s-a constatat că acestea acopereau un schelet depus într-o casetă, formată din pietre de dimensiuni mijlocii¹. Scheletul era orientat vest-est și avea mâinile depuse pe bazin. În zona bazinului, pe partea dreaptă, era așezat un borcan lucrat dintr-o pastă untoasă de culoare roșu-maronie. Buza are un profil mai complicat, alcătuit din trei șanțuri de mărimi diferite, despărțite de două nervuri bine reliefate. Decorul, lucrat îngrijit, este dispus pe toată suprafața vasului, fiind alcătuit din două motive: benzi de linii în val trasate în partea superioară și linii orizontale dispuse în registrul inferior, pînă aproape de bază. Fundul este drept, fără a avea ștampilă. (Pl. II).

În încercarea de a asigura o încadrare cronologică putem lua în considerare inventarul acestuia și tipul de mormînt. Borcanul, prin profilul buzei și decor, își găsește analogii apropiate în așezarea de la Independența² și în necropola de la Castelu³, materiale pe baza cărora se poate data în secolul al X-lea, asigurînd, în acest mod și încadrarea cronologică a mormîntului.

Mormintele de inhumatie în casetă de piatră constituie apariții izolate în peisajul arheologic nord-dobrogean, situație generată, în primul rînd, de sărăcia informațiilor privind necropolele din perioada feudal-timpurie⁴.

Pentru zona de la gurile Dunării putem semna doar descoperirile de la Nalbanat, care, deși au o vechime de două decenii, continuă să rămînă singurele, de acest fel, cercetate în zonă⁵. Din 141 de morminte dezvelite, doar 4 sînt de inhumatie și numai unul (M 12) pare să fi fost protejat cu pietre⁶. La aceasta putem adăuga unele descoperiri făcute în ultimii ani în comuna Nufăru. În teritoriul intravilan, în punctul „La piatră” — km. 104, s-a început în anul 1978 cercetarea unei necropole de inhumatie, cu inventar destul de sărac, ce se datează în secolele XI - XII⁷. În cîteva cazuri întîlnim un parapet de piatră dispus de-a lungul trupului sau casetă de piatră. Lipsa elementelor de inventar împiedică o datare mai strînsă în cazul acestor morminte. În anul 1983, într-un alt punct — curtea Dispensarului — a apărut un mormînt de inhumatie, orientat V-E, ce suprapunea un zid de incintă datînd din secolul al X-lea. Mormîntul adăpostea un adult din care s-a dezvelit craniul și regiunea umerilor, pe o lungime totală de 0,33 m. Scheletul era protejat de o casetă formată din pietre nefasonate de dimensiuni mici și mijlocii.

În afară de raportul stratigrafic deja menționat pentru datarea acestui mormînt ne bazăm și pe un fragment de amforă sferoidală găsit în pămîntul de umplutură, tip care este întîlnit la sfîrșitul secolului X și la începutul celui următor. Amfora reprezintă un termen *postquem*, perioada fiind s-a efectuat înmormîntarea constituind-o secolul al XI-lea.

Descoperiri mult mai numeroase întîlnim în sudul Dobrogei, ele fiind răspîndite pe o arie destul de mare. De la început trebuie făcută precizarea că, toate aceste morminte

sint lipsite de inventar (excepție face descoperirea de la Istria — Capul Viilor), situație ce a dus la o încadrare cronologică mai largă. Un mormint izolat găsit la Gura Canliei, datat în secolul X—XI, avea caseta construită din blocuri de calcar de mari dimensiuni. Elemente ajutătoare sint oferite de situația stratigrafică constatată: groapa mormintului perfora un nivel de locuire din secolul al X-lea, oferind un argument pentru încadrarea lui la sfîrșitul secolului al X-lea — începutul secolului al XI-lea⁸.

O săpătură de salvare practică la Ostrov (jud. Constanța) a dus la dezvelirea a patru morminte de înhumatie, dintre acestea două fiind protejate cu blocuri de piatră. Autorul nu face precizări cronologice, dar pe baza analogiilor citate, pot fi atribuite veacurilor X—XI⁹.

O altă descoperire s-a făcut în zona dealului Dervent, stațiune cunoscută prin mai multe descoperiri din perioada feudalismului timpuriu¹⁰. Dintre acestea menționăm un mormint în casetă de piatră ce face parte dintr-o necropolă ce a funcționat în secolul al X-lea¹¹.

Ultima mențiune din Dobrogea se referă la cimitirul biritual de la Istria-Capul Viilor, unde a fost cercetat singurul mormint cu casetă de piatră ce avea inventar (mormintul 252 cu vas depus la picioare) și care se poate data în secolul al IX-lea¹².

Extinzînd aria cercetărilor la întreaga țară, se observă cu ușurință că tipul acesta de mormint apare cu totul întîmplător. Cele două descoperiri din Transilvania și Țara Românească aparțin cronologic unei perioade mai tîrziu (sec. XI—XII)¹³.

Se poate remarca cu ușurință, din simpla enumerare a descoperirilor de acest gen, că mormintele protejate cu casetă de piatră apar cu precădere în Dobrogea, în cele mai multe cazuri constituind apariții izolate, fapt ce face dificilă încercarea de a le studia ca parte integrantă a unui cimitir feudal timpuriu. Aceste morminte apar pe tot teritoriul dobrogean, dar cu o concentrare mai mare în sudul provinciei. De bună tradiție romano-bizantină (sec. IV—VI), ele reapar în secolul al IX-lea, hiatusul de trei secole (VII—IX) fiind desigur, urmarea unor erențe în cercetare.

În lumina cercetărilor actuale putem afirma că acest tip de mormint se întîlnește cu precădere în secolele X—XI. Sutele de morminte dezvelite la Dinogetia-Garvăn¹⁴, Isaacca¹⁵ sau Nufăru¹⁶ se constituie în argumente convingătoare care dovedesc că acest tip de construcție funerară nu se mai întîlnește în Dobrogea după secolul al XI-lea.

Numărul mic de morminte din Dobrogea nu permite o discuție mai amplă, dar se pot formula cîteva ipoteze dacă luăm în considerare și descoperirile făcute în afara țării noastre. Acest tip de mormint este cunoscut din perioada romano-bizantină (secolele IV—VI) pînă în Evul Mediu, aria descoperirilor acoperind o mare parte din Europa. Pentru secolele VII—VIII numărul atestărilor este relativ mic¹⁷. Începînd cu secolul al IX-lea se constată o prezență masivă a mormintelor cu casete de piatră, aria descoperirilor cuprinzînd Albania¹⁸, Bulgaria¹⁹, Cehoslovacia²⁰, Grecia²¹, Iugoslavia²² și Uniunea Sovietică²³. După veacul al XI-lea se constată o anume persistență în Bulgaria²⁴ și Iugoslavia²⁵, în rest acest tip de mormint fiind întîlnit cu totul întîmplător²⁶.

Așa cum s-a observat și în Dobrogea, momentul de maximă răspîndire îl reprezintă veacurile X—XI, cînd este întîlnit pe o mare arie geografică, fără a se putea spune că este specific unei anume populații. Prin caracteristicile prezentate — orientare vest-est mîini pe bazin sau piept — se dovedește a fi creștin. Opțiunea pentru acest tip de mormint nu pare a avea la bază o anume poziție socială a celui înmormîntat și nici nu pare să definească o trăsătură de ritual caracteristică. Întîlnim situații cînd toate înmormîntările s-au făcut în casete de piatră (Shtike-Albania), dar și necropole (ilustrative în acest sens descoperirile din Bulgaria) în care numărul acestor morminte variază de la cîteva procente la o proporție de 70—80%. Dacă adăugăm și observația că inventarul funerar este același ca la mormintele simple de înhumatie, credem că nu greșim prea mult dacă afirmăm că ne aflăm în fața unei „mode” a timpului.

Revenind la mormintul de la Niculițel mai putem preciza că a apărut în apropierea unei vetre ce aparținea unui bordei datat pe baza materialului ceramic, în secolele IX-X²⁷.

Cele două descoperiri, alăturându-se materialului numismatic găsit pe teritoriul comunei, se constituie în mărturii semnificative pentru continuitatea de locuire de la Niculițel în perioada feudalismului timpuriu. (vezi ilustrația la pag. 315/vol. II)

NOTE

- Mormintul a fost distrus parțial în momentul săpării șanțului. Datele pe care le deținem ne-au fost furnizate de regele Ioan Vasiliu, primul care s-a deplasat la Niculițel și a reușit să recupereze vasul.
- Așezarea 2 de la Independența datează din a doua jumătate a secolului al X-lea. Cercetările le-am început în anul 1986 și sînt încă înedite.
- A. Rădulescu, N. Harțuchi, *Cimitirul feudal timpuriu de la Castelul Constanța*, 1967, p. 17 și pl. V - M14.
- Silvia Baraschi, *SCIVA*, 28, 1977, 3, pp. 408-417.
- G. Simion, *Peace* II, 1971, pp. 221-248.
- Mormintul a fost deranjat și de aceea este greu de precizat dacă a avut inițial o casetă sau a fost protejată numai cu câteva pietre, cf. *Ibidem*, p. 231.
- Silvia Baraschi, Neculai Moghior, *SMMIM*, 12, 1979, p. 189; Silvia Baraschi, Neculai Moghior, *SMMIM*, 13, 1980, p. 125.
- Mihai Irimia, *Pontica*, XIV, 1981, p. 117; *idem*, *SCIVA*, 32, 1982, 1, pp. 140-143.
- C. Chira Mărgineanu, *Pontica*, XIV, 1981, pp. 297-301. Aici se fac trimiteri la necropola de la Capidava unde au existat asemenea morminte datate pe baza inventarului în secolele IX-XI. Din discuțiile avute cu autorii cercetărilor de la Capidava - prof. Rada Florescu și Valerica Gheorgescu, a reieșit că la Capidava nu s-au găsit morminte cu casetă de piatră.
- Petre Diaconu, Dumitru Vîlcănuș, *Păciturul lui Soare. Cetatea bizantină*, vol. I, București, 1972, p. 42 - o fortificație construită la începutul secolului al XI-lea; Petre Diaconu, *SCIVA*, XIV, 1983, 1, pp. 213-216.
- Informație Petre Diaconu, căruia îi mulțumim și pe această cale; M. Irimia, *op. cit.*, nota 5.
- Vlad Zirra, *Dacia NS*, VII, 1963, fig. 8/6; autorul încadrează aceste descoperiri în secolele IX-X. Pentru datarea cimitirului de aici, vezi și Eugenia Zaharia, *Săpăturile de la Divid. Contribuție la arheologia și istoria perioadei de formare a poporului român*, București, 1967, pp. 112-113, unde propune secolele VII-IX.
- Lucian Chițescu, *Cercetări arheologice*, II, București, 1976, p. 181; P. Iambor, St. Matei, A. Balasoi, *AMN*, XVIII, 1981, pp. 143-144; Petre Iambor, St. Matei, *AMN*, XX, 1983, p. 133.
- Gh. Ștefan, I. Barnea, Maria Comșa, E. Comșa, *Dinogetia I. Așezarea feudală timpurie de la Biserica-Garău*, București, 1967, pp. 367-374. Pentru o datare mai tîrzie în secolele XIII-XIV, vezi Petre Diaconu, *SCIVA*, 26, 1975, 3, notele 2, 38 și 34; La cimitirul de pe insulă se mai pot adăuga 7 morminte găsite în anul 1973 (6 adulți și 1 copil) pe malul gîrlei Lăjinea. Unul dintre ele suprapune o groapă menajeră datată cu 4 monede de la Alexios I, avea o prătură de sticlă și un fragment de cutit. Informațiile le deținem de la Alexandru Barnea, căruia îi mulțumim și pe această cale.
- Ioan Vasiliu, *Peace*, IX, 1964, pp. 107-141.
- Gh. Mănușu-Adamesteanu, *M.C.A.*, XV, 1961, pp. 470-473; Gh. Mănușu-Adamesteanu, Mihaela Mănușu-Adamesteanu, *M.C.A.*, XVI, 1982.
- Paolo Peduto, *Insediamenti altomedievali e ricerca archeologica*, pp. 411-473, fig. 57 în Alfonso Leone e Giovanni Vitolo, *Guida alla storia di Salerno e della sua provincia*, Salerno, 1982; Gh. Schwarz *Der frühmittelalterliche Landesausbau in Nordost Bayern archäologisch gesehen*, p. 350, fig. 10, in *Ausgrabungen in Deutschland. Teil 2. Römische Kaiserzeit im Freien Germanien Frühmittelalter I*, Mainz, 1975; J. Aufdermauer, Kreis Konstanz, *Archäologische Nachrichten aus Baden*, 30, 1983, pp. 26-30, fig. 4, 5.
- AIESTEF, *Bulletin d'archéologie sud-est européenne*, Bucarest, 1971, 2, p. 35 - Shtike - 40 M, toate cu casetă.
- J. N. Văjreva, *Slaviani i pravbulgari po dapani na nekropolite ot VI-IX v na teritoria na Bălgaria*, Sofia, 1976; p. 271 - Ablanica, din 94 M, majoritatea sînt în casetă; p. 297 - Mișevca, din 36 M, majoritatea sînt în casetă; p. 312 - Nanovița, din 41 M, doar cîteva au casetă; p. 333, din 26, doar o treime au casetă; p. 330 - Garvăr, din 19 M, majoritatea sînt în casetă. L. Bobceva, A. Salkin, *Izvestia Tolbukhin*, 1, 1973, pp. 173-175 - din 46 M, majoritatea sînt în casetă de piatră; K. Botov, *Izv. Varus*, XIII (XXVII), 1971, pp. 177-183 - din 46 M, majoritatea sînt în casetă; Liubca Bdreva, *Rannosrednoviekanni bălgarski seliga u nekropolu pe injeodobrudjanskata Ceruomorski brig*, Srednoviekovna Bălgaria, Sofia, 1982, pp. 103-104, 107, și lista se poate continua.
- Ján Kazavik, *Slavic inhumation cemetery from the 9 th-12 th Centuries A.D. at Prague 5 - Mold*, in Xe Congrès interna-

- tional des Sciences Préhistoriques et Protohistoriques, Mexico 1981; *Nouvelles archéologiques dans la République Socialiste Tchéque*, Prague-Brno, pp. 168-170, fig. 2.
21. Georges Daux, *BCH*, 2, 1960, p. 190; *To Ergon. The Arhaiologhike etairias kata ta 1969*, Athena, 1970, p. 31, fig. 29; *ibidem*, Athena, 1971, p. 81.
22. Timotej Kniflik, Andrej Pleterški, *Arch. Vestnik*, XXXIII, 1981, p. 480.
23. M. A. Prondjulo, *Raskopki srednevekovnogo poselenia na okraïne s. Planerskoje, 1957-1959 gg*, in *Arheologičeskie issledovanïa srednevekovogo Krïma*, pp. 102-103, fig. 411-3; *idem*, *Raskopki v Sudake Feodalnoi Tavriki*, Kiev, 1974, pp. 149-150.
24. N. Anghelov, *Izvestia Tîrnovo*, I, 1962, pp. 23-24; K. Nohceva, *Izv. Varna*, XIV (XXIX), 1978, p. 152-167; K. Djimgov, *Kalïakra*, 1979, p. 52.
25. D. Jelovina, *Arch. Jugoslavia*, IV, 1964, pp. 101-102, fig. 8, 9, 11; Sefik Beslagic, *Arch. Jugoslavia*, V, 1964, pp. 113-126; Slavenska Ercegovic Pavlović, *Starinar*, XXXIII-XXXIV, 1982-1983, pp. 257-258 și pl. I.
26. K. K. Kodanșvili, O. A. Mahmeva, *Srednevekovnaia Funa, Feodalna Tavrika*, Kiev, 1974, p. 119 - URSS.
27. V. H. Baumann, *AMN*, XIV, 1977, p. 252, pl. VIII.

UNE TOMBE DU Xe SIÈCLE DÉCOUVERTE A NICULITEL

(Résumé)

Au cours de l'année 1983 aux environs de la Basilique paléochrétienne de Niculitel on a découvert fortuitement une tombe à inhumation, orientée ouest-est, protégée par une casselle en pierres. Près du bassin du squelette était déposé un boeul

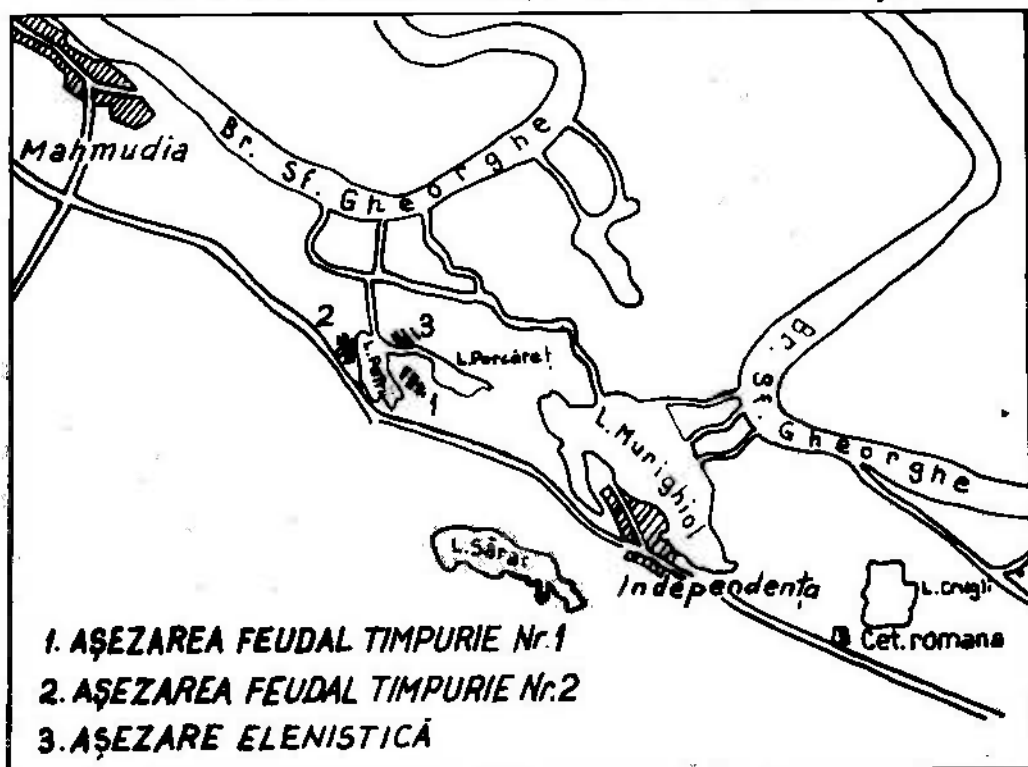
qui assure la datation de la tombe au Xe siècle. Les tombes en casselle en pierres, de tradition romaine tardive, sont apparues seulement dans la Dobroudja et sont caractéristiques pour les X-XIes siècles.

**SĂPĂTURILE DE SALVARE DIN AȘEZAREA
FEUDAL-TIMPURIE DE LA GHIOLUL PIETREI,
COM. INDEPENDENȚA, JUDEȚUL TULCEA**

(text la pagina 365/vol. I)

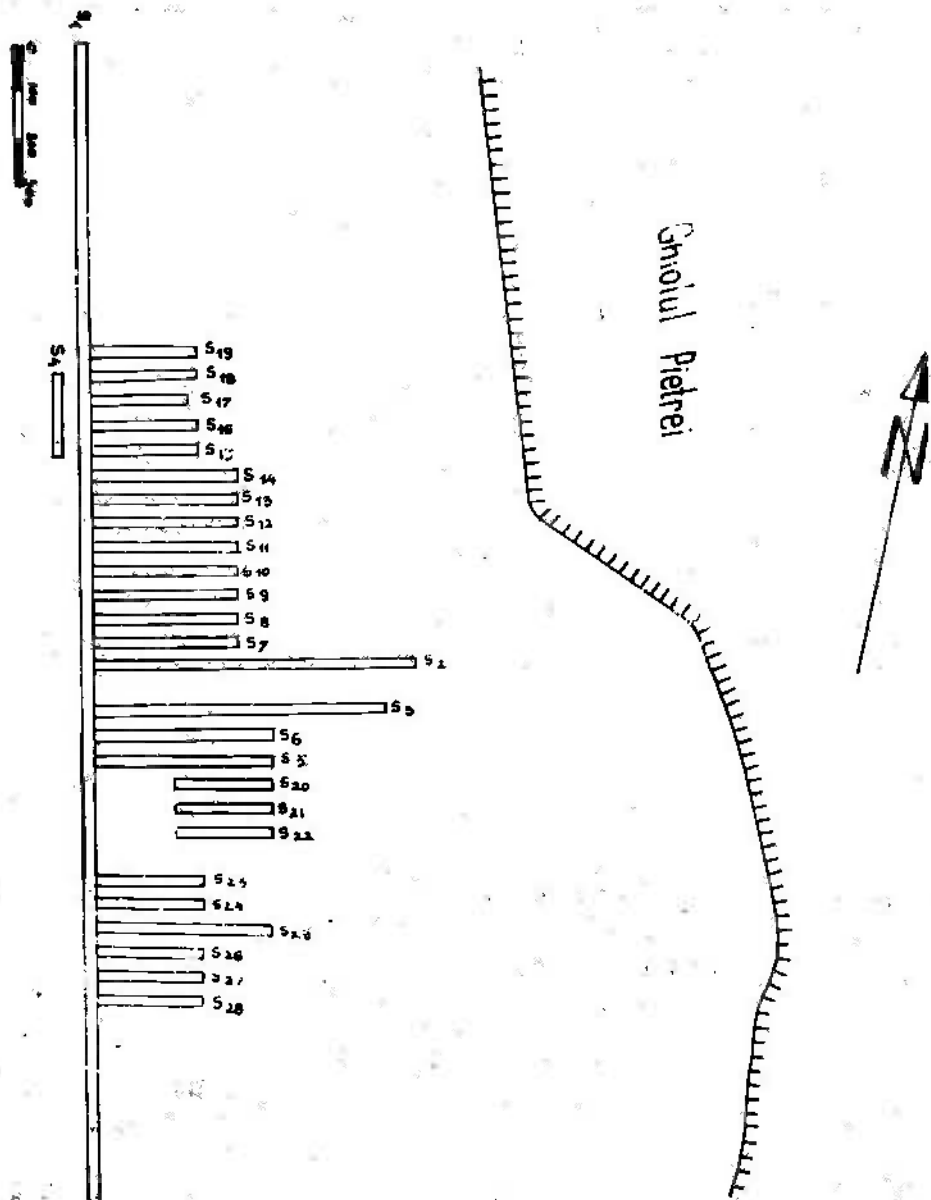
GHEORGHE MANUCU ADAMEȘTEANU

ZONA ARHEOLOGICĂ INDEPENDENȚA

PL. I ZONA ARHEOLOGICĂ INDEPENDENȚA.

PL. I ZONE ARCHÉOLOGIQUE D'INDEPENDENȚA.

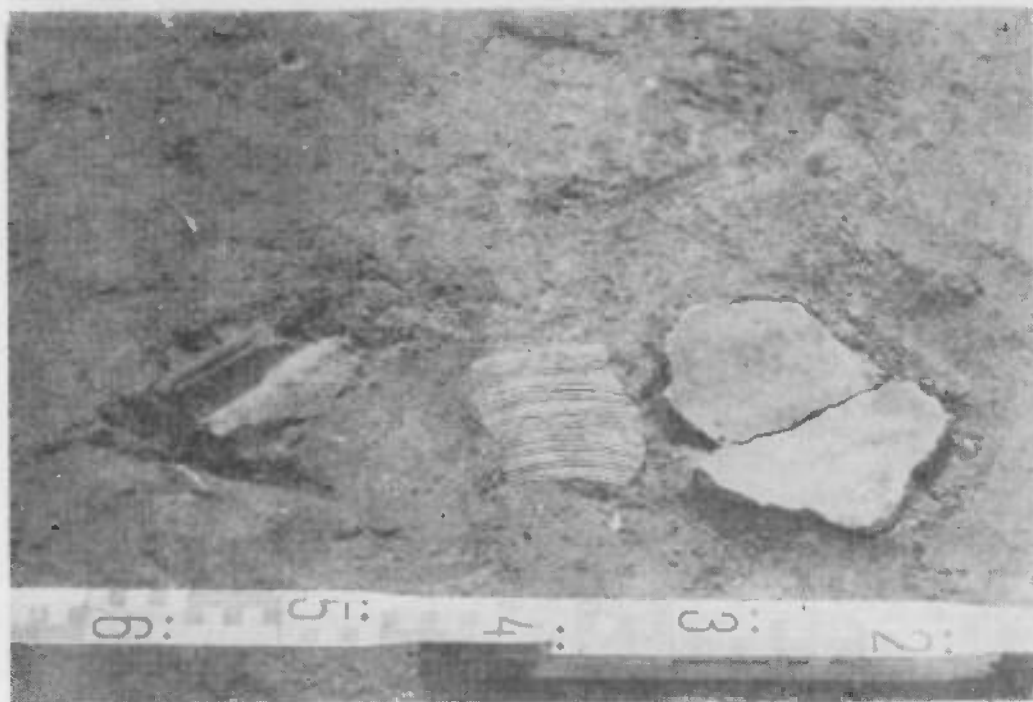
PL. II GHIOLUL PIETREI - PLANUL SĂPĂTURILOR DE PE MALUL DE EST. AȘEZAREA FEUDAL TÂMPURIE NR. 1 - 1986.

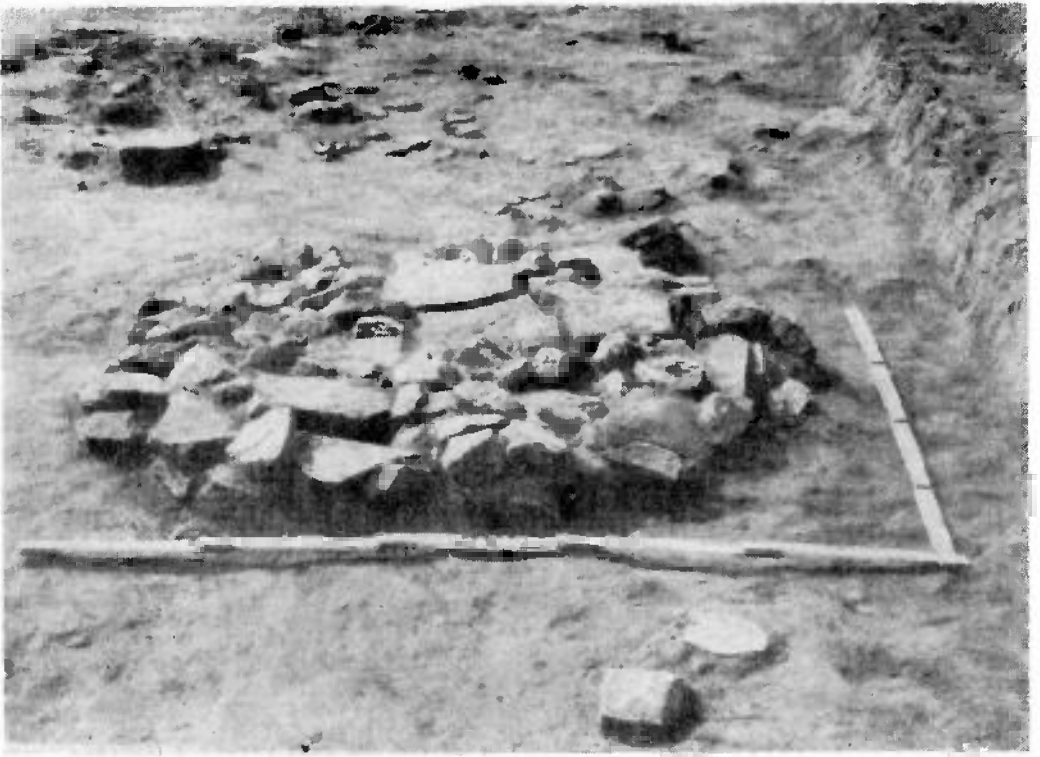
PL. II GHIOLUL PIETREI - PLAN DES FOUILLES SUR LE BORD EST. L'ÉTABLISSEMENT HAUT MÉDIEVAL NO. 1-1986.

PL. III - GHIOIUL PIETREI: 1 - ÎN PRIM PLAN AȘEZAREA NR. 1, IAR ÎN PLAN DEPĂRTAT AȘEZAREA NR. 2;
2 - FRAGMENTE DE BOCANE GĂSITE PE VATRA DIN LOCUINȚA 1 (L 1).

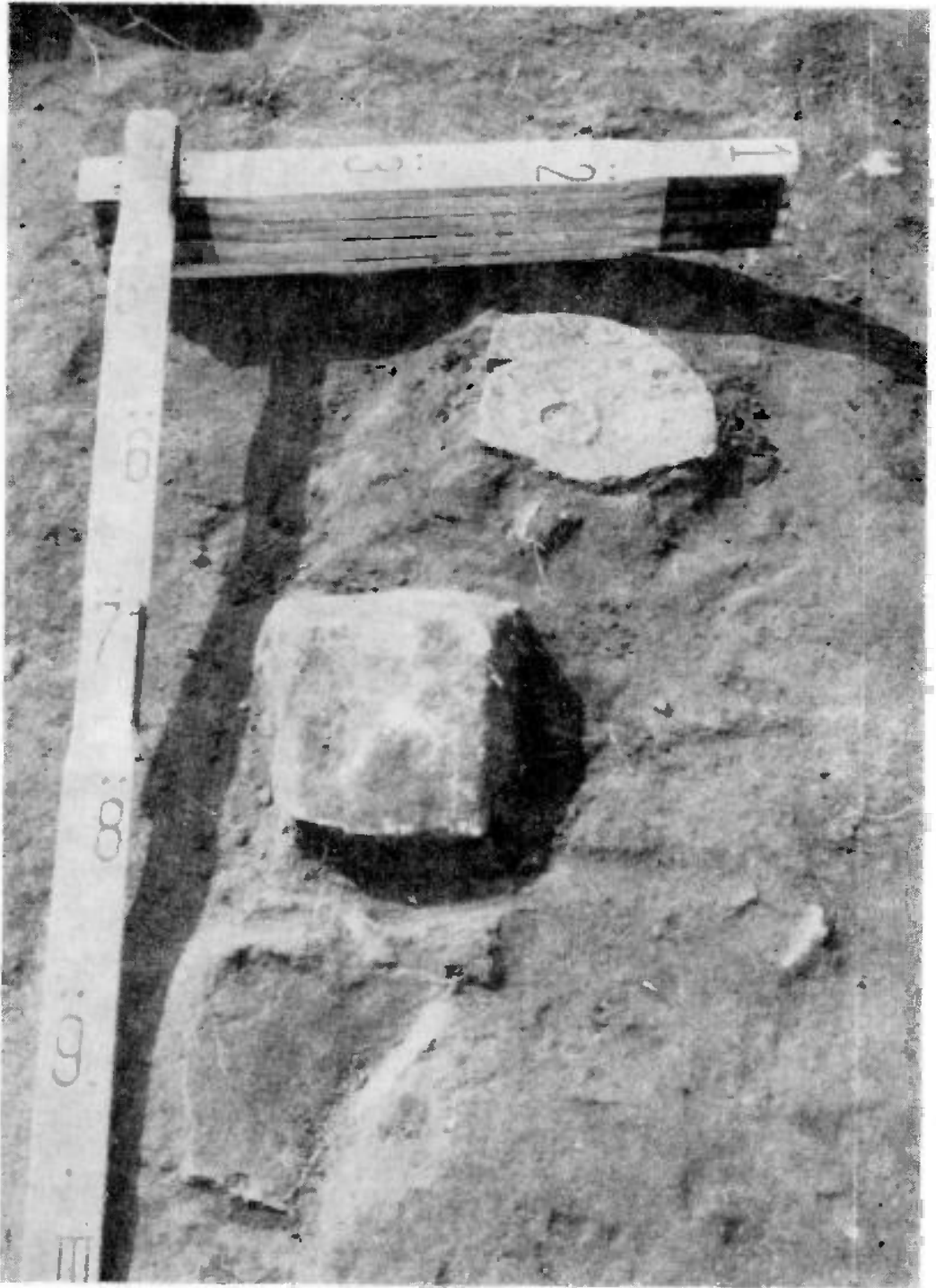
PL. III GHIOIUL PIETREI: - EN PREMIER PLAN L'ÉTABLISSEMENT NO. 1, EN PLAN SECOND L'ÉTABLISSE-
MENT NO. 2; 2 - FRAGMENTS DE BOCALS TROUVÉS DANS L'ÂTRE DE L'HABITATION NO. 1 (L 1).

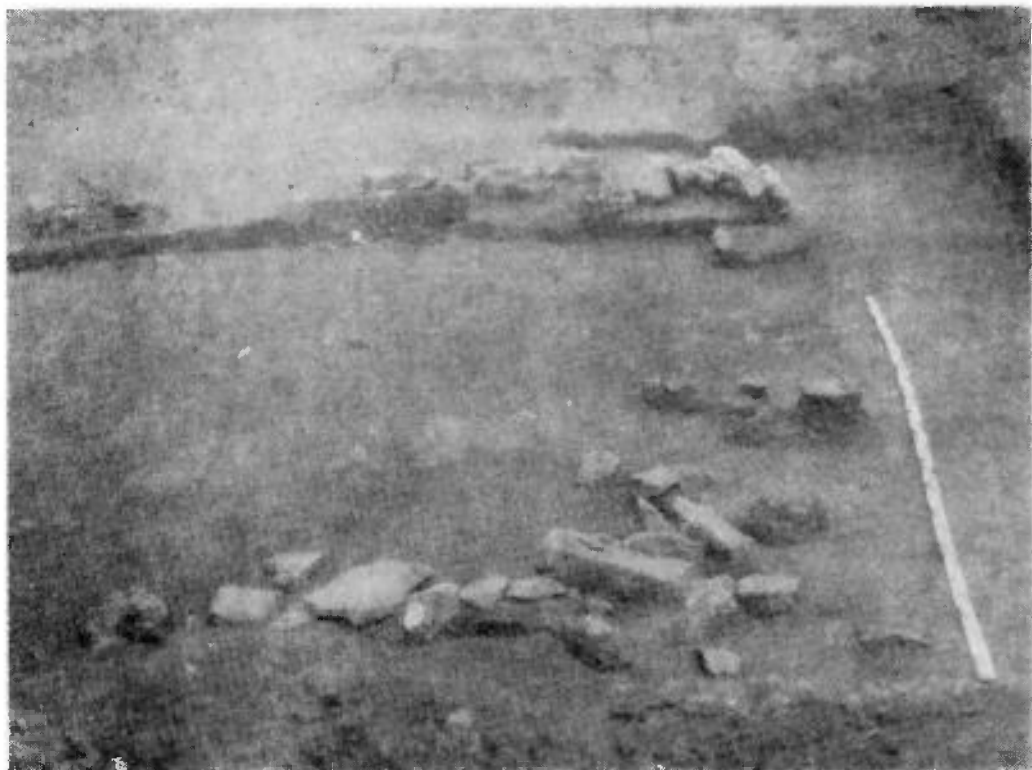

PL. IV — GHIOULUL PIETREI. LOCUINȚA NR. 2: VEDERE DE ANSAMBLU (1); FRAGMENTE CERAMICE GĂSITE IN SITU (2-3).

PL. IV GHIOULUL PIETREI. L'HABITATION NO. 2: VUE D'ENSEMBLE (1), FRAGMENTS CÉRAMIQUES TROUVÉS IN SITU (2-3).

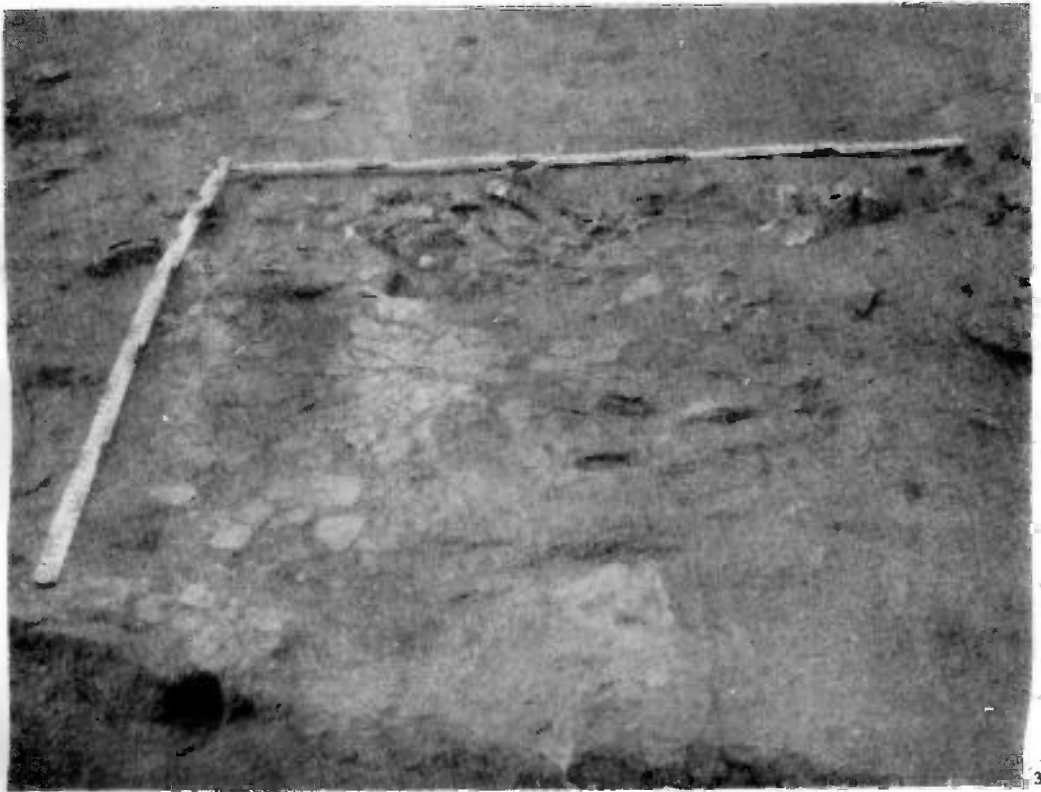

1

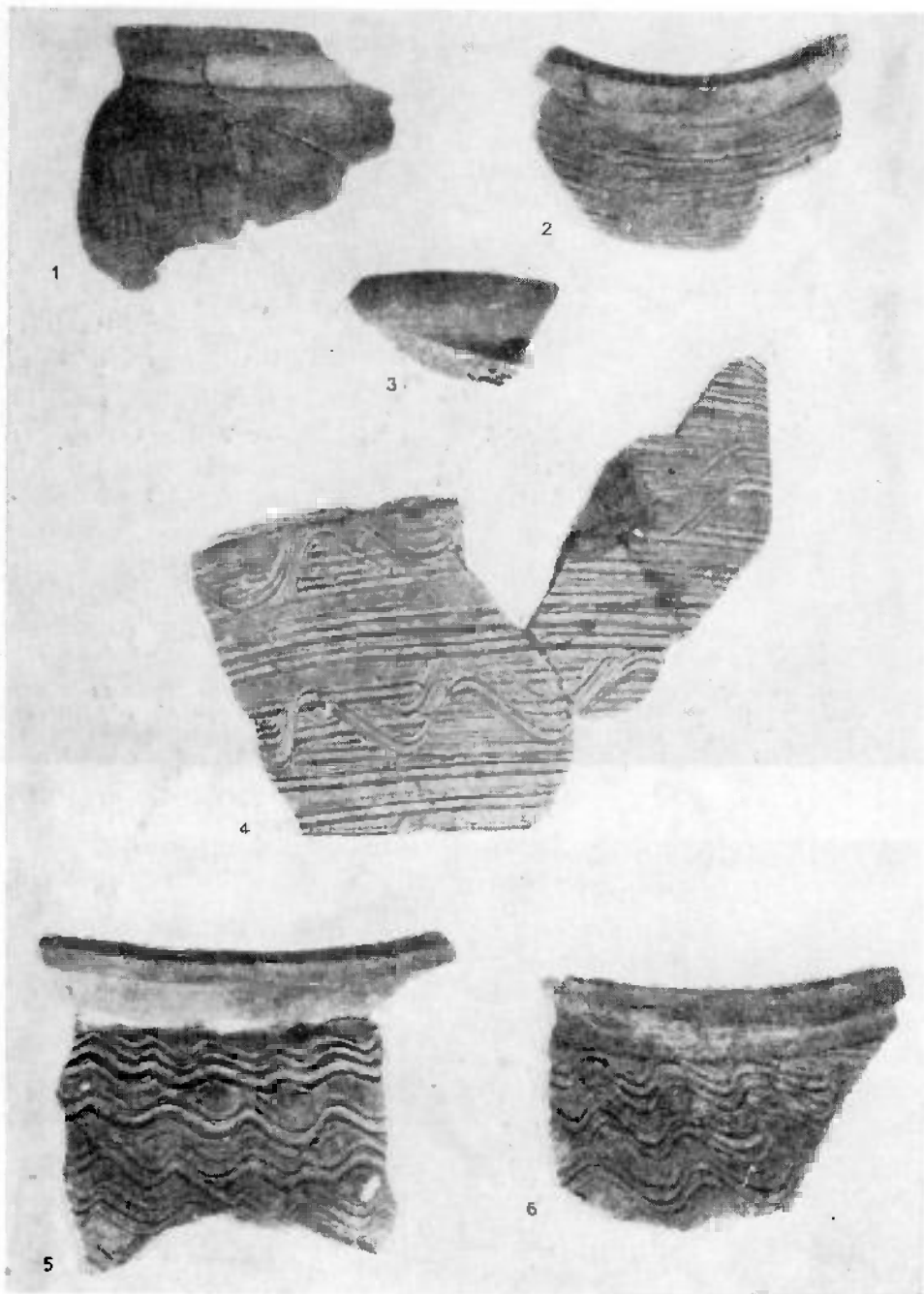
2

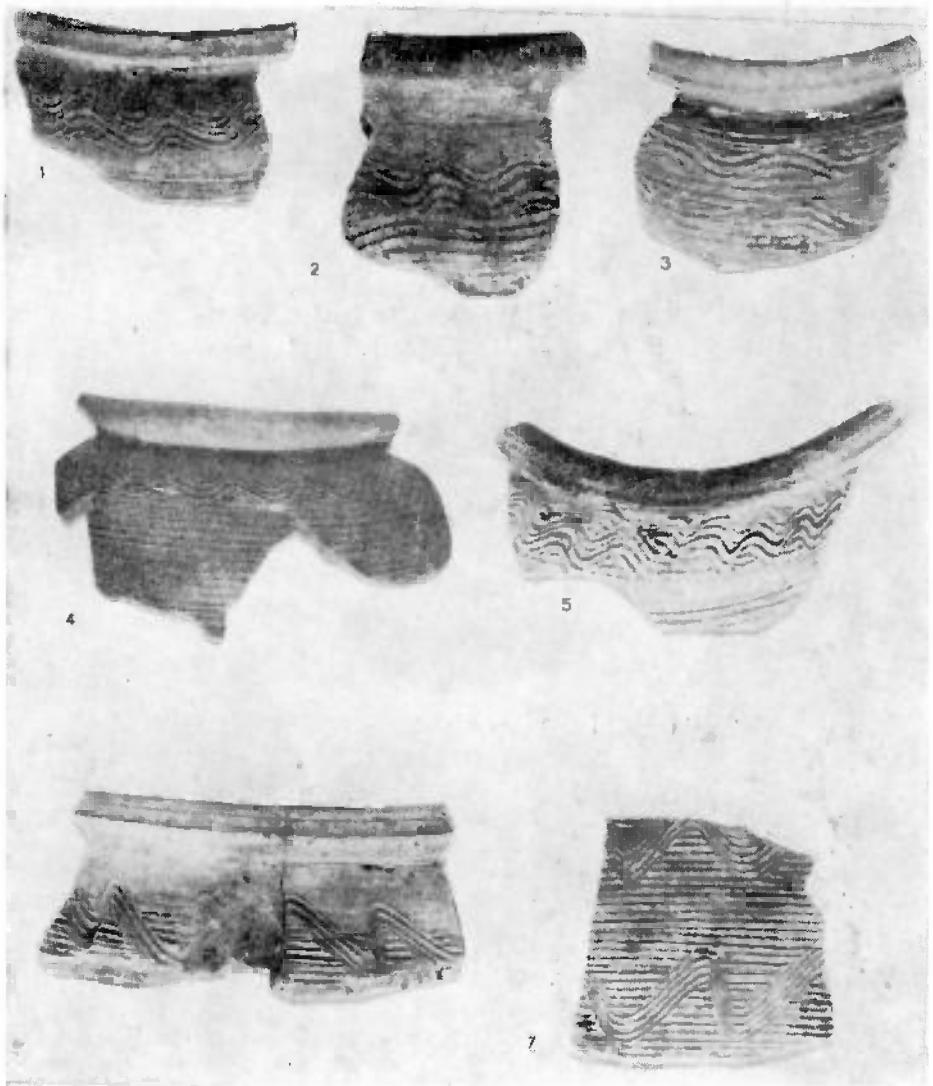
PL. V - GHIOLUL PIETRII LOCUINȚA 3: VEDERE DE ANSAMBLU (1-2); DETALIU CU VATRA (3).

PL. V GHIOLUL PIETRII. UN HABITATION NO. 3: VUE D'ENSEMBLE (1-2) DÉTAIL DE NÂTRE (3).

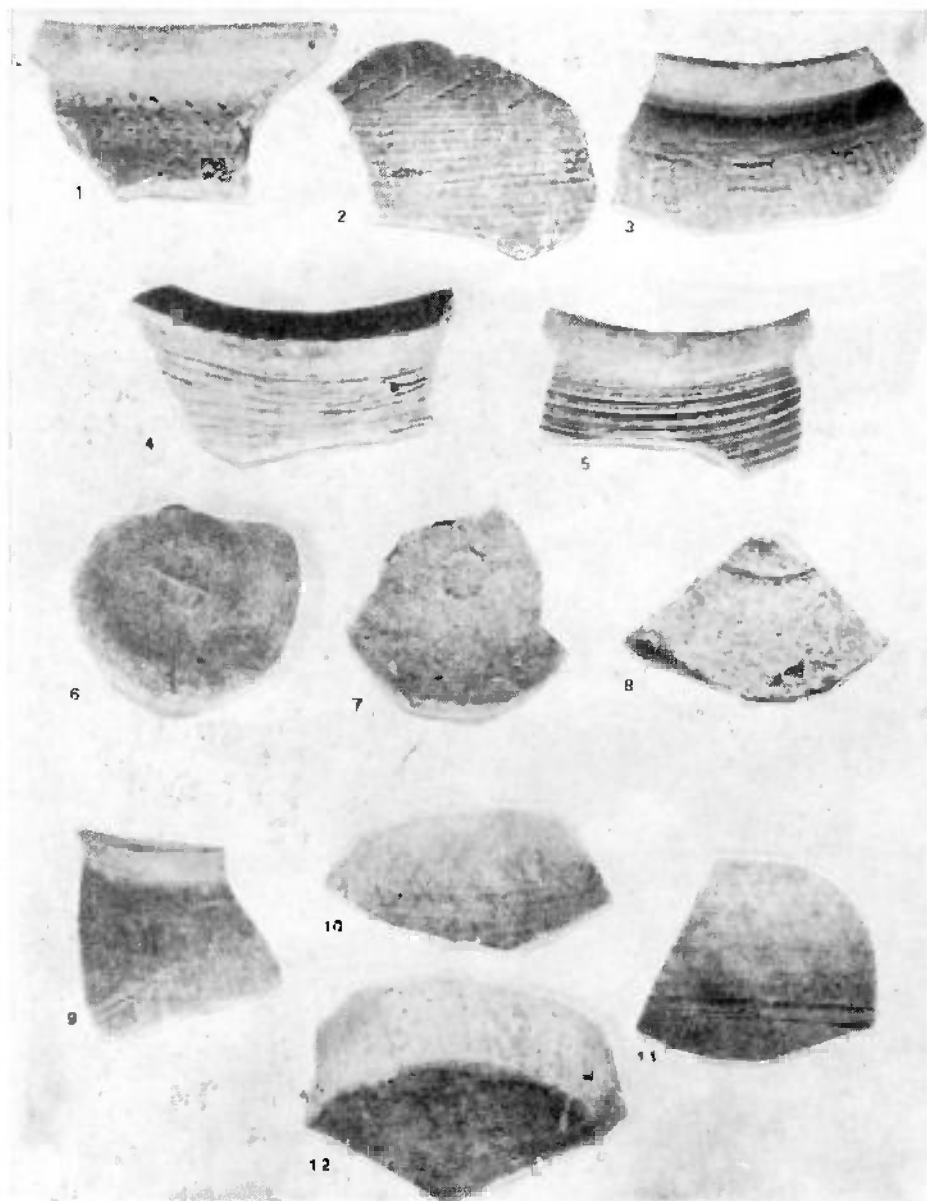
PL. VI — GHIOLUL PIETREI. CERAMICĂ GĂSITĂ ÎN LOCUINȚA 1 (1-4) ȘI ÎN LOCUINȚA 2 (5-6).

PL. VI GHIOLUL PIETREI. CÉRAMIQUE TROUVÉE DANS L'HABITATION NO. 1 (1-4) ET L'HABITATION NO. 2 (5-6).

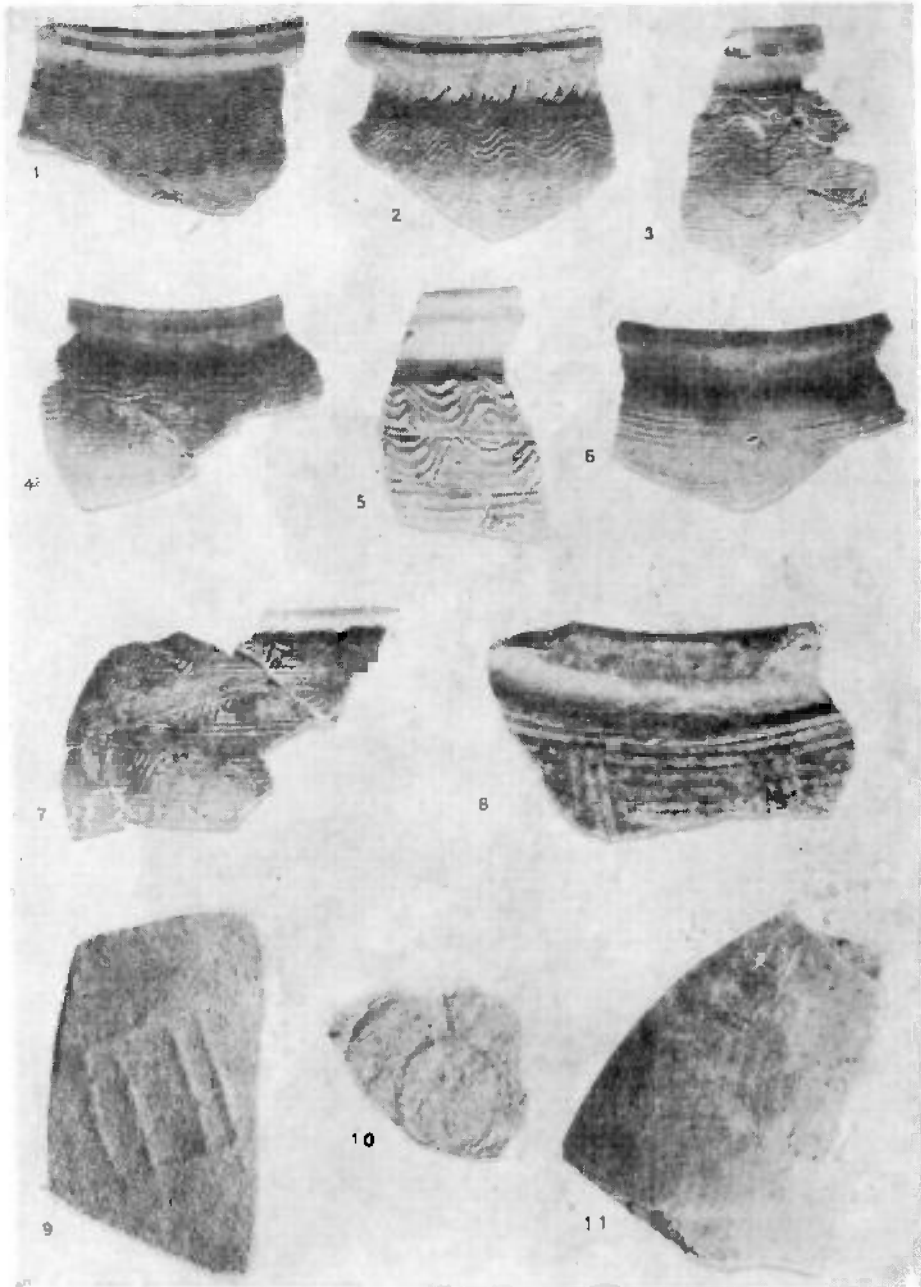
PL. VII — GHIOLUL PIETREI. BOCANE GĂSITE ÎN LOCUINȚA 2 (1-7).

PL. VII GHIOLUL PIETREI. BOCALS TROUVÉS DANS L'HABITATION NO. 2 (1-7).

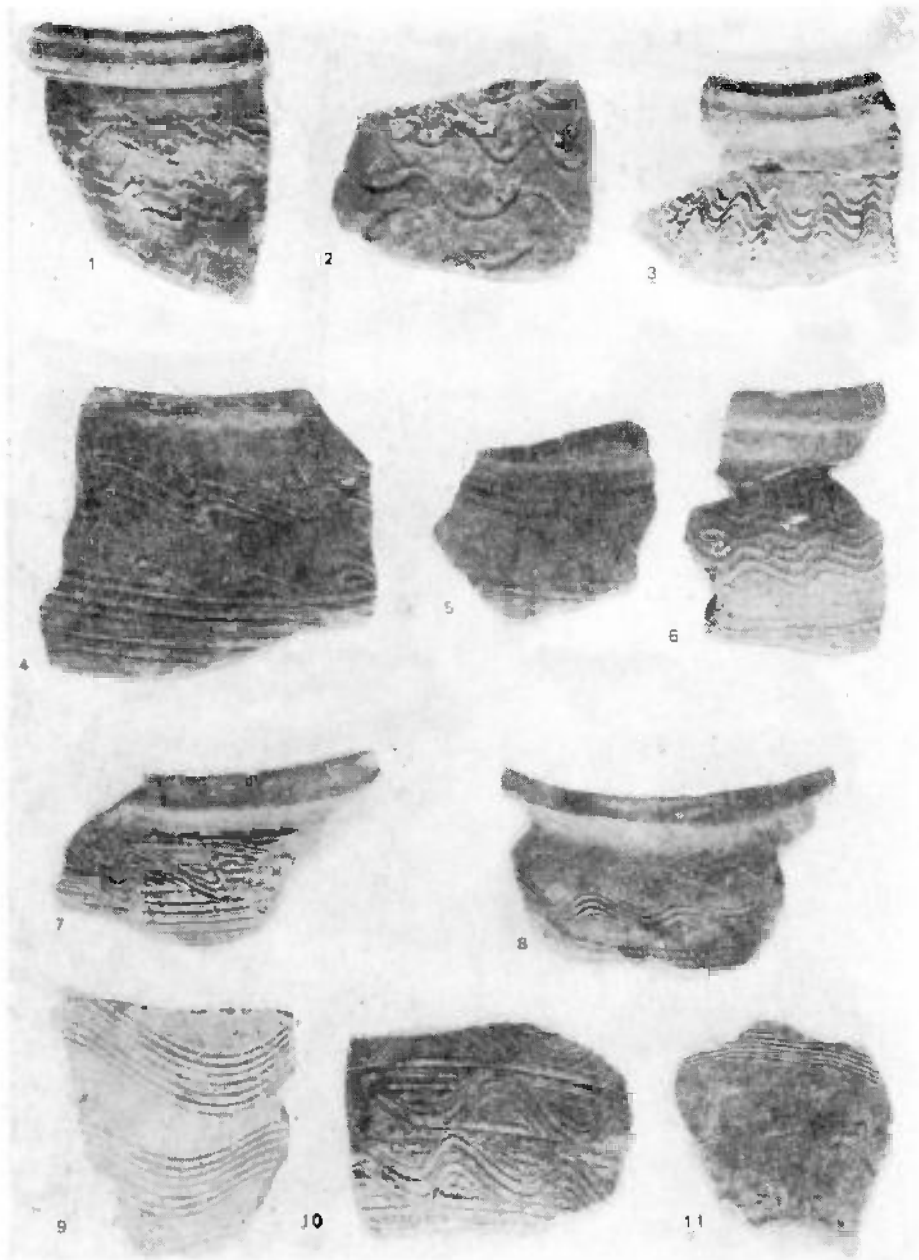
PL. VIII — GHIOUL PIETREI. CERAMICĂ GĂSITĂ ÎN LOCUINȚA 2: BORGANE DIN PASTĂ NISIPOASĂ (1-5); MĂRCI DE OLAR (6-7); CERAMICĂ DIN PASTĂ FINĂ CENUȘIE (9-12).

PL. VIII GHIOUL PIETREI. CÉRAMIQUE TROUVÉE DANS L'HABITATION NO. 2. DOUALS EN PÂTE SABLONNEUSE (1-5; MARQUES DE POTIER (6-7); CÉRAMIQUE EN PÂTE FINE GRISE (9-12).

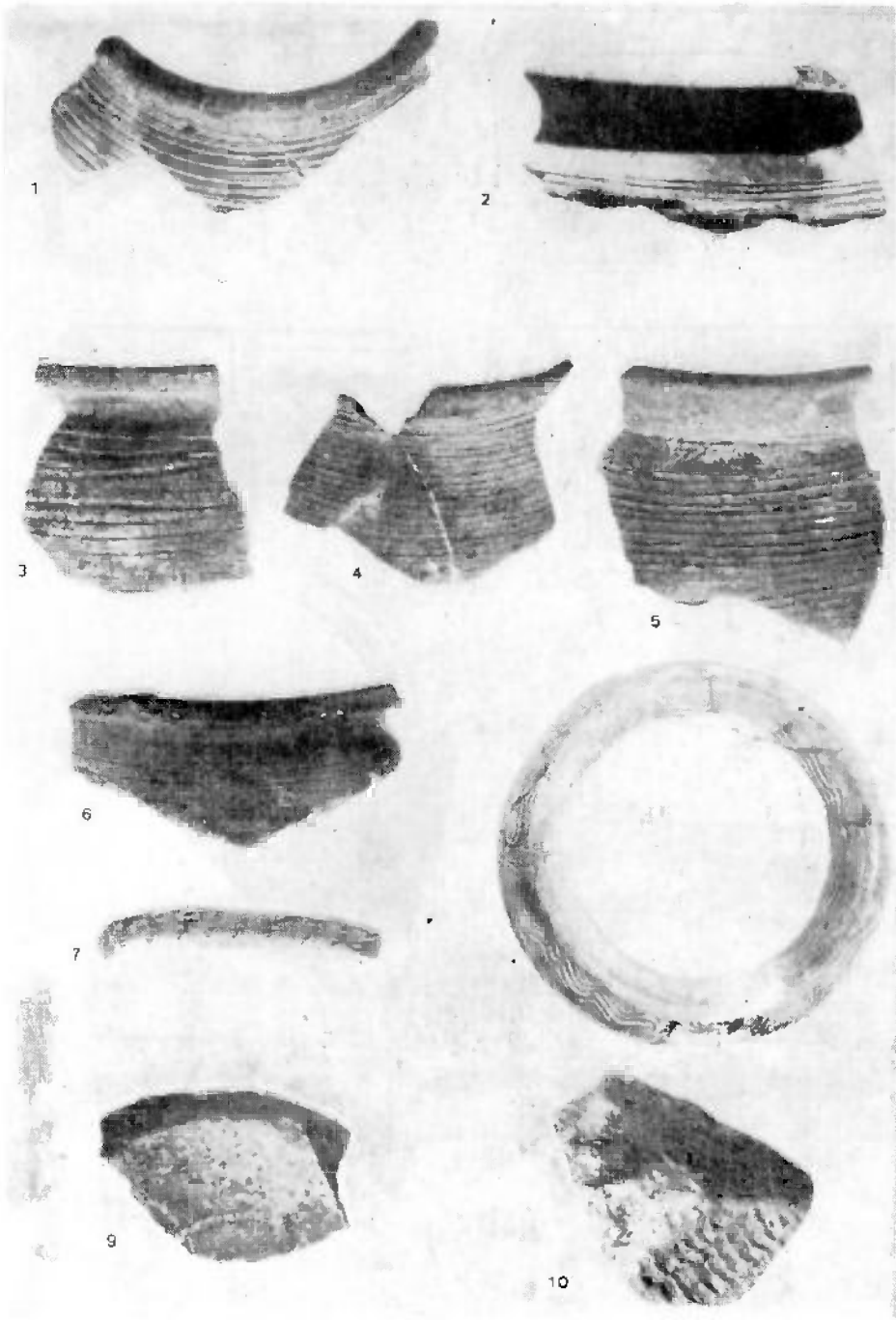
PL. IX — GHIOLUL PIETREI CERAMICĂ DESCOPERITĂ ÎN LOCUINȚA 3: BORDANE DIN PASTĂ NISIFOASĂ (1-8); MĂRCI DE OLAR (9-10); CERAMICĂ DIN PASTĂ FINĂ ROȘIE — VAS DE PROVIZII (11).

PL. IX GHIOLUL PIETREI CERAMIQUE DÉCOUVERTE DANS L'HABITATION NO. 3: BORDALS EN PÂTE SABLONNEUSE (1-8) MARQUES DE POTIER (9-10); CERAMIQUE EN PÂTE FINE ROUGE — RÉCIPIENT À PROVISIONS (11).

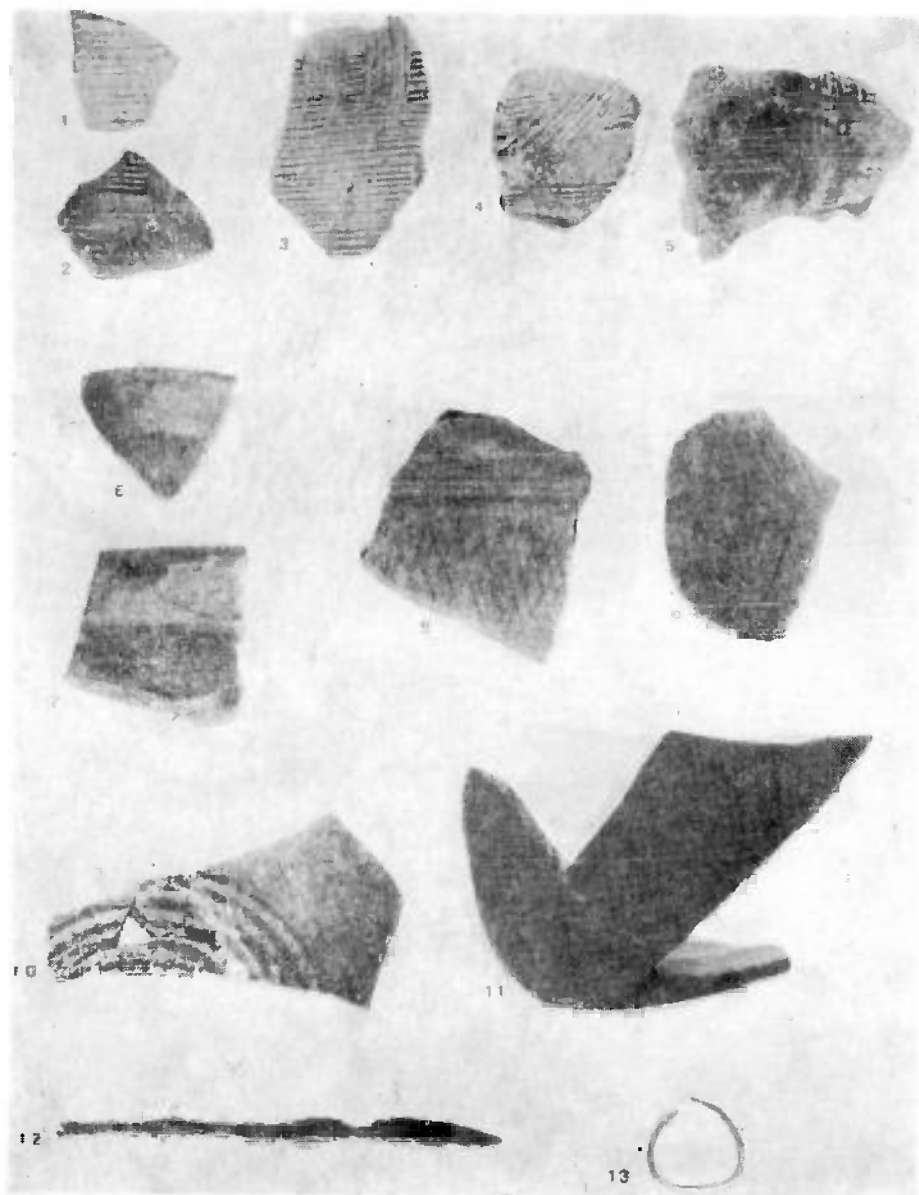
PL. X — GHIOLUL PIETREI. BOCANE DIN PASTĂ NISIPOASĂ GĂSITE ÎN AȘEZARE, DECORATE CU LINII ÎN VAL ȘI LINII ORIZONTALE (1—11).

PL. X GHIOLUL PIETREI. BOCALS EN PÂTE SABLONNEUSE TROUVÉS DANS L'ÉTABLISSEMENT, DÉCORÉS DE LIGNES ONDULÉS ET LIGNES HORIZONTALES (1—11).

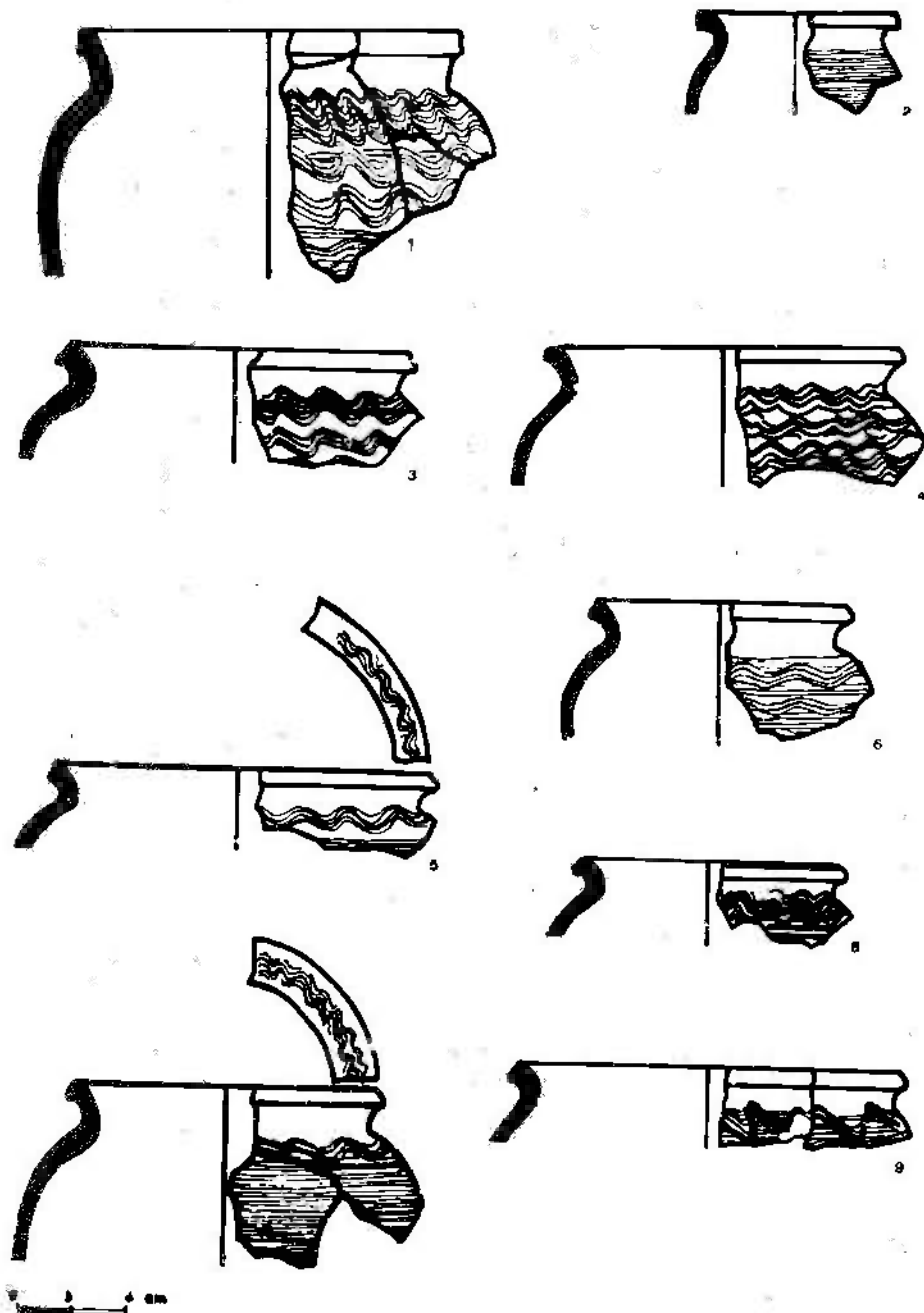
PL. XI — GHIOLUL PIETREI. BORCANE DIN PASTĂ NISIPOASĂ GĂSITE ÎN AȘTZARE, DECORATE CU LINII ORIZON-
TALE (1-6); BUZE DE BORCANE DECORATE CU ÎMPUNSĂTURI (7) ȘI BANDĂ ÎN VAL (8); FUNDURI CU MĂRCI DE
OLAR (9-10).

PL. XI GHIOLUL PIETREI. BOCALS EN PÂTE SABLONNEUSE TROUVÉS DANS L'ÉTARLISSEMENT; DÉCORÉS
DE LIGNES HORIZONTALES (1-6), LÈVRES DE BOCALS DÉCORÉS DE POINTS (7) ET BANDE ONDULÉE (8); FONDS
AVEC DE MARQUES DE POTIER (9-10).

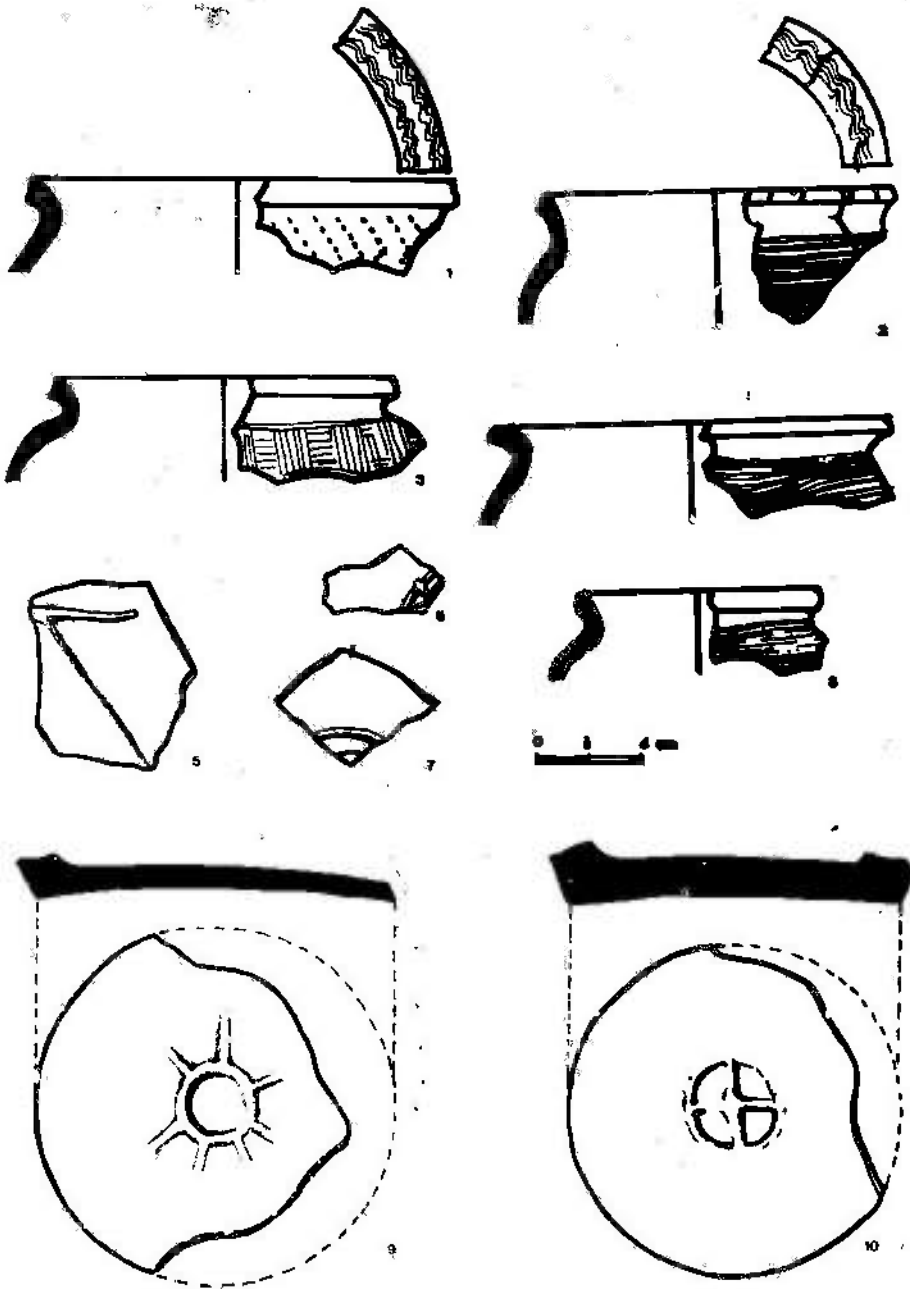
PL. XII - GHIOLUL PIETREI. BOCANE DIN PASTĂ NISIPOASĂ DECORATE CU LINII ORIZONTALE COMBINATE CU BENZI DE LINII OBLICE SAU VERTICALE (1-5); CERAMICĂ LUCRATĂ DIN PASTĂ FINĂ CENUȘIE SAU ROȘIE-PORTOCALIE (6-11); OBIECTE METALICE: VÎRF DE SĂGEATĂ (12) ȘI CERCEL (13).

PL. XII GHIOLUL PIETREI. BOCALS EN PÂTE SABLONNEUSE DÉCORÉS DE LIGNES HORIZONTALES COMBINÉES AVEC DE BANDES DE LIGNES OBLIQUES OU VERTICALES (1-5), CÉRAMIQUE MODÉLÉE EN PÂTE FINE GRISE OU ROUGE - ORANGÉE (6-11); OBJETS MÉTALLIQUES: POINTE DE FLECLE (12) ET BOUCLE D'OREILLE (13)

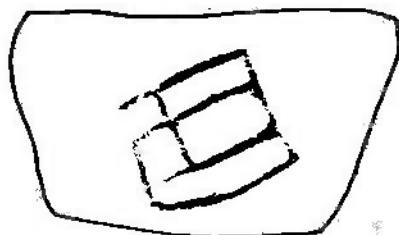
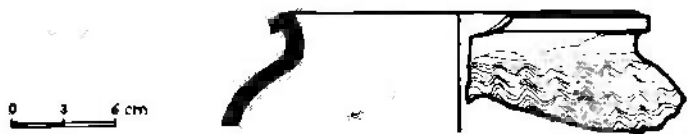
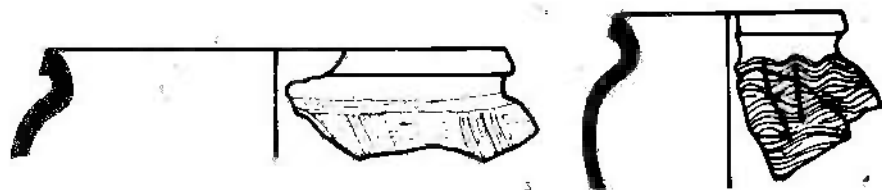
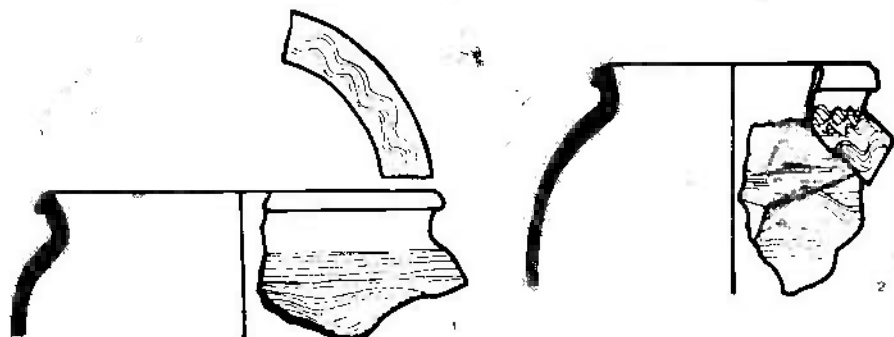
PL. XIII — GHIOLUL PIETREI. BORGANE GĂSITE ÎN LOCUINȚA 1 (1-4) ȘI LOCUINȚA 2 (5-9).

PL. XIII GHIOLUL PIETREI. BOCALS TROUVÉS DANS L'HABITATION NO. 1 (1-4) ET L'HABITATION NO. 2 (5-9).

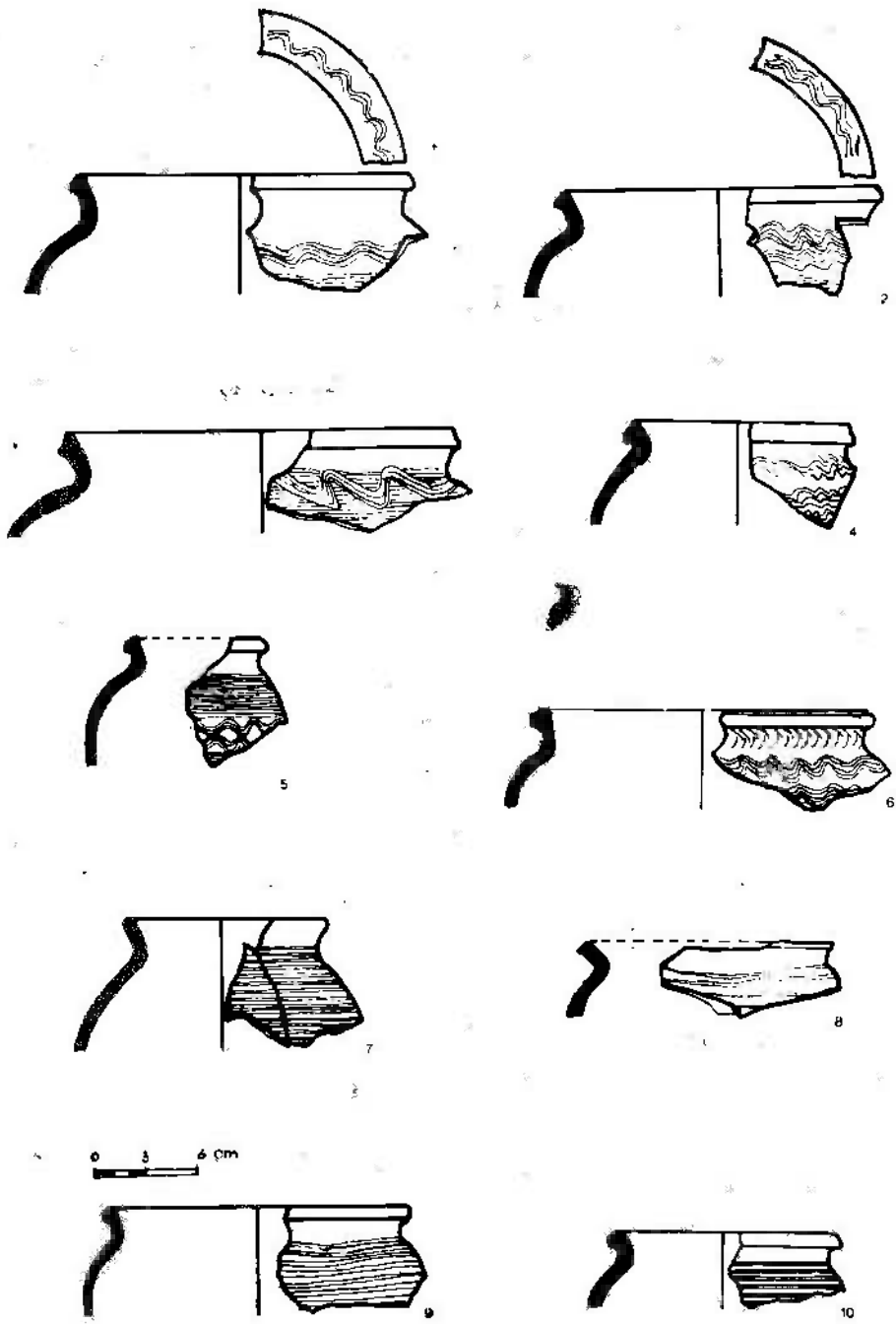
PL. XIV - GHIOLUL PIETREI, BORGANE ȘI MĂRCI DE OLAR GĂSITE ÎN LOCUINȚA 2.

PL. XIV GHIOLUL PIETREI, BOCALS ET MARQUES DE POTIER TROUVÉS DANS L'HABITATION NO. 2.

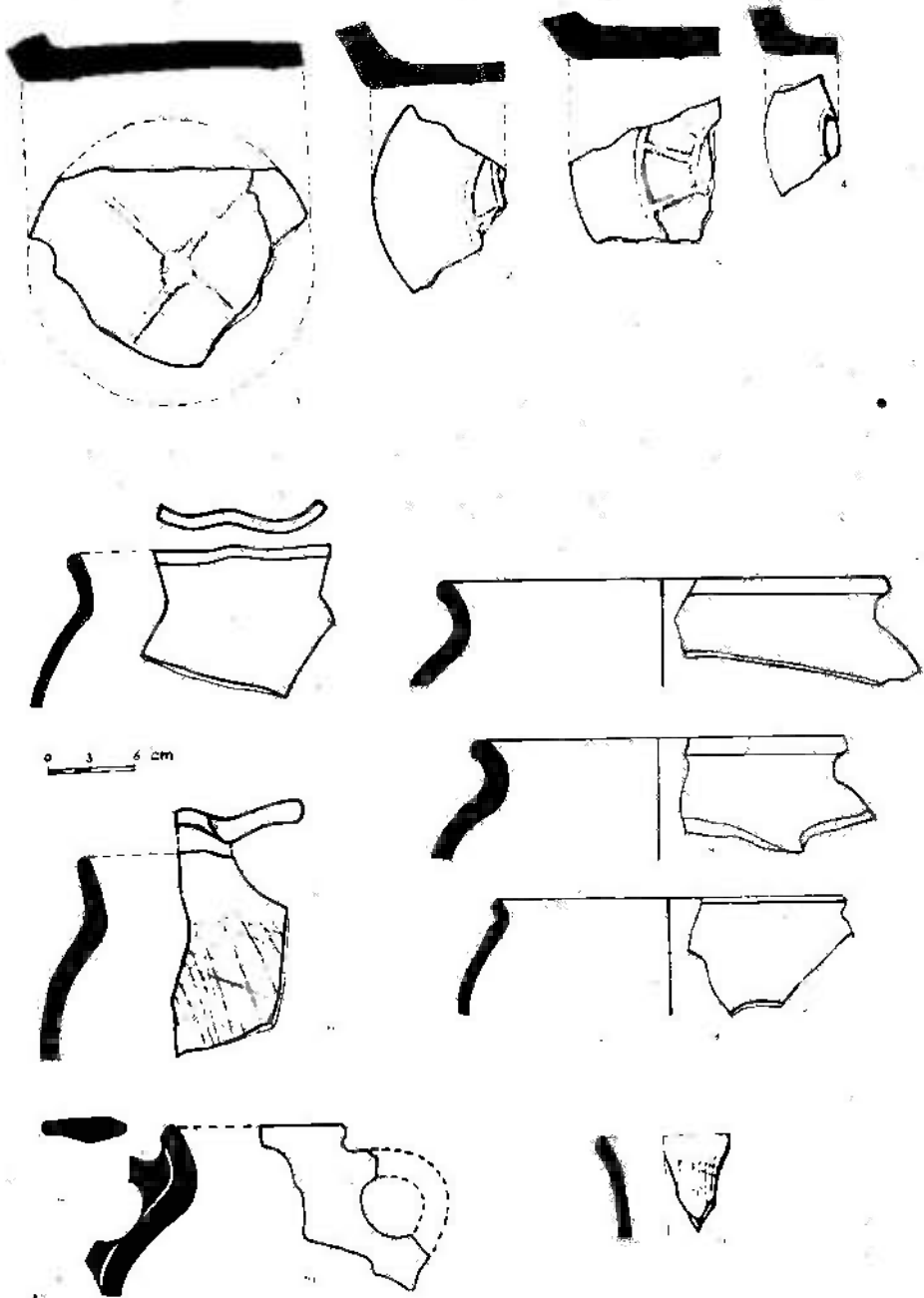
PL. XV - GHIOLUL PIETREI. BORCANE ŞI MÂRCI DE OLAR GĂSITE ÎN LOCUINŢA 3.

PL. XV GHIOLUL PIETREI. BOCALS ET MARQUES DE POTIER TROUVÉS DANS L'HABITATION NO. 3.

PL. XVI - CERAMICĂ GĂSITĂ ÎN AȘEZARE.

PL. XVI CÉRAMIQUE TROUVÉE DANS L'ÉTABLISSEMENT.

PL. XVII - CERAMICĂ GĂSITĂ ÎN AȘEZARE.

PL. XVII CÉRAMIQUE TROUVÉE DANS L'ÉTABLISSEMENT.